

LIVING **LANGUAGE** LIVING **HERITAGE**

"Living Language, Living Heritage" is a collaborative effort by the National Heritage Board and Umar Pulavar Tamil Language Centre in conjunction with the Tamil Language Festival.

Started in 2013, the initiative was created to cultivate understanding and appreciation of Singapore's heritage by providing a platform for students to actively practise and develop confidence in using the Tamil language.

As of 2015, this initiative has branched out to create unique resources which accentuate the richness of Tamil Language, Culture and Heritage through publications.

ചാന്ത്ര ഗെന്റ്, ചാന്ത്ര ഗ്വവ : കുജ്യദ്രക്ക്യാം ക

நமது மாணவர்களிடையே தாய்மொழி சார்ந்த புலமையையும், மரபு மற்றும் விழுமியங்கள் சார்ந்த தேடலையும் வலுபெறச் செய்யும் நோக்கில் 2013-ஆம் ஆண்டு 'வாழும் மொழி, வாழும் மரபு' என்ற தேசிய மரபுடைமை வாரியத்தின் அறிமுகத் திட்டம் வெள்ளோட்டம் கண்டது.

2013-ஆம் அண்டு, சிந்தனை சார்ந்க வடிவமைத்தல் உத்திமுறையைச் செயலாக்கம் செய்யும் வண்ணம், தெக் வாய் வட்டாரத்தில் உயர்நிலைப்பள்ளி, மத்திய அமைந்துள்ள மரபுடைமை பாதைகளைத் தமிழாக்கம் செய்யும் பணியில் ஈடுபட்டது. மாணவர்களால் தமிழில் வழிநடத்தப்பட்ட இந்தத் திட்டம் சிங்கப்பூரில் முதன்முறையாக நடத்தப்பெற்றது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இத்திட்டத்தின் கீழ் மாணவர்கள் ஆழ்நிலை மேற்கொண்டதோடு, ஆய்வுகளை சேகரித்த தமிழாக்கம் தரவுகளைத் செய்து, அதன் அடிப்படையில் மரபுடைமை பாதைகள் சார்ந்த கற்றல் நிகழ்வுகளை வழிநடத்தும் திட்டத்தை உருவாக்கினர் இப்பள்ளி மாணவர்கள், மேலும், பெற்றோர்கள் கலைவர்கள். சமுகத் மாணவர்கள் எனப் பலதரப்பட்ட மற்றும் குழுவினருக்கு தன்னம்பிக்கையோடும் மொழி <u>ஆளுமையுடனும்</u> கற்றல் நிகழ்வுகளை வழிநடத்தினர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. மாணவர்களின் இந்தப் புத்தாக்க முயற்சிக்கு உற்சாகம் ஊட்டும் வண்ணம், உள்துறை மற்றும் வர்த்தகத் தொழில்துறை அமைச்சுகளுக்கான இரண்டாம் அமைச்சராகிய திரு.எஸ்.ஈஸ்வரன் அவர்கள் கலந்து கொண்டார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்தத் திட்டத்தின் மற்றொரு கூறாக, மாணவர்கள் தமிழ் முரசு நாளிதழில் ஒவ்வொரு வாரமும் மரபுடைமை பாதைகள் பற்றியும், அவ்வரலாற்றுச் சுவடுகள் கற்பிக்கும் பாடங்கள் பற்றியும் சிங்கப்பூரில் முன்மாதிரி

தமிழர்கள் மற்றும் அவர்கள் விதைத்துள்ள நம்பிக்கை விழுதுகள் பற்றியும் ஆய்வு செய்து கட்டுரை எழுதினார்கள். இந்த முயற்சி, சிங்கப்பூர் தமிழ் வானொலியான ஒலி 96.8இலும் ஒலியேற்றம் கண்டது.

2015-ஆம் அண்டில், இத்திட்டத்தைத் கேசிய வாரியம் மாபடைமை திட்டங்கள் வழி விரிவாக்கம் செய்துள்ளது. உயர்நிலைப்பள்ளி வழிநடத்திய ஊட்ரம் குயின்ஸ்டவுன் பாதைகள் மரபுடைமை சார்ந்க கற்றல் பயணம் இவற்றுள் ஒன்றாகும். இந்தக் கற்றல் பயணக்கின் மூலம் மாணவர்கள் தமிழ்மொழியை இன்னும் கூடுதலாக பயன்படுத்தவும், தினசரி வாழ்வில் மொழியின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்தும், பிறருக்கு உணர்த்தவும் முற்பட்டனர்.

2015-ஆம் ஆண்டின் மற்றுமொரு 'வாழும் மொழி, திட்டம், வாமும் மரபு' கல்வி என்னும் குறிப்பேடு திட்டமாகும். அமைச்சின் கீழ் இயங்கும் மொமி நிலையங்களுள் ஒன்றாகவும், சிங்கப்பூரில் தமிழுக்கான ஒரே தேசிய இயங்கும் தமிழ்மொழி நிலையமாகவும் வளமை விளங்கக்கூடிய உமறுப்புலவர் தமிழ்மொழி இத்திட்டத்தை கெக் வாய் நிலையம் உயர்நிலைப்பள்ளியோடு இணைந்து இத்திட்டத்தின் வடிவமைக்கது தலைவராக, உமறுப்புலவர் தமிழ்மொழி நிலையக்கின் முத்த கல்வி தலைவரும் அதிகாரியுமான திரு.அன்பரசு ராஜேந்திரன் வழிநடத்தினார். கேசிய மாபடைமை வாரியம் இத்திட்டத்திற்கு நிதியுதவியும் வழிகாட்டுதலும் மரபுடைமை சார்ந்த செய்துள்ளது. இந்தக் குறிப்பேட்டில் மொழி மற்றும் கலாசாரம் சார்ந்த சொற்கள் அவற்றின் மற்றும் பொருள், பயன்பாடு பற்றிய சுருக்கமான ஆனால் நிறைவான காணலாம். படிப்பவரின் விளக்கத்தைக் மேலும் பரிகலை வலுபெறச் செய்யம் நோக்கில், தமிழ்ச்சொற்களுக்கான

ஆங்கிலச் சொற்களும் ஆங்கிலத் தெளிவுரையும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்தக் குறிப்பேட்டு வரிசையில் இரண்டாம் நூலாகத் தங்கள் கைகளில் வலம் வருகின்ற இந்நூலில் மறந்துபோன நமது கலாசாரம், பண்பாடு மற்றும் மரபுகளின் வெளிப்பாடுகளாய் அமைந்துள்ள பொருட்கள், சிற்பங்கள் மற்றும் வாழ்வியல்

அம்சங்கள் மீண்(நம் பார்வைக்குக் வரப்பட்டுள்ளன. கொண்டு இது போக, படிப்பவருக்குத் தன்னம்பிக்கையை ஊட்டும் வண்ணம், அழகுத் தமிழில் எழுதப்பட்ட திரையிசைப் பாடல் வரிகள் மீண்டும் படப்பவர் மனதில் உற்சாகக் கீதமாய் ஒலித்திட இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

Living Language, Living Heritage.

The "Living Language, Living Heritage" initiative was started in 2013 as a collaboration between the National Heritage Board and Teck Whye Secondary School in conjunction with the Tamil Language Festival to promote Tamil language, heritage and values.

Using "Design Thinking" as a teaching method to engage its learners in a student-centric way, a group of Tamil students from Teck Whye Secondary School took on the task of researching, translating and retelling stories in Tamil, based on the Civic District Trails with guidance from their teachers and an experienced researcher from the National Heritage Board. This resulted in a successful implementation of the trail, with Minister Iswaran gracing the event. The students were also involved in producing weekly articles that appeared in Tamil Murasu and snippets broadcasted on Oli 96.8FM.

In 2015, the National Heritage Board expanded this initiative with two new and exciting opportunities for learning.

One was the Heritage Trail by Outram Secondary School. Students from Outram Secondary School got the chance to extensively use Tamil Language as they created new content from the existing Heritage trails. The successes and challenges the students encountered allowed them to practice 21st century competencies and positive life skills.

The other is the "Living Language, Living Heritage" notebook initiative which was led by Umar Pulavar Tamil Language Centre (UPTLC), Ministry of Education's National Tamil Language Resource Centre. Mr Anbarasu Rajendran, the organisation's head, led this initiative in collaboration with Teck Whye Secondary School, with consultancy and research support from the National Heritage Board.

The first edition of the notebook contained a selection of common Tamil words and phrases with corresponding examples to help readers learn in context. There were also heritage-related phrases that were written in both Tamil and English for anyone to be able to learn and enjoy finding out more about the language and its rich culture.

This second edition of the notebook has a uniquely refreshing idea as its theme. The editorial team has hand-picked forgotten items or reminiscences from Indian culture, heritage and mythology. The thought process behind the re-introduction of this aspect is to ensure that this element of the past is not forgotten. Apart from the heritage perspective, the editorial team has compiled motivational Tamil song lyrics to motivate the readers, especially the younger ones and also to indulge themselves in the poetic use of the language.

The drawings used in this second edition are specially drawn by a professional artist who has done an extensive study of the Indian culture and heritage.

Contributors – GAUGUG SCL& GQ

National Heritage Board

The National Heritage Board (NHB) was formed on 1 August 1993. NHB's mission is to preserve and celebrate the shared heritage of our diverse communities for the purpose of education, nation-building and cultural understanding. As the custodian of Singapore's heritage, NHB is responsible for telling the Singapore story, sharing the Singaporean experience and imparting our Singapore spirit. Through the national collection, NHB curates heritage programmes and presents exhibitions to connect the past, present and future generations of Singaporeans through a shared experience. NHB manages the national museums, community heritage institutions, Heritage Conservation Centre, Preservation of Monuments Board and the Language Councils Secretariat. NHB is a statutory board under the Ministry of Culture, Community and Youth.

Please visit www.nhb.gov.sg for more information.

Umar Pulavar Tamil Language Centre

Umar Pulavar Tamil Language Centre (UPTLC) is one of Ministry of Education's (Singapore) three Language Centres in Singapore. Apart from its role as a Tamil Language Centre, UPTLC functions as the National Tamil Language Resource Centre for all Primary, Secondary and Tertiary Institutions under the purview of MOE. In this capacity as the resource centre, UPTLC designs programmes and events to further inject enthusiasm in Tamil students, promote vibrancy of Tamil Language lessons and internalise the richness of Tamil Language, culture and heritage. UPTLC works closely with many of the Indian Community organisations in the effort of promoting Tamil Language, culture and heritage. UPTLC is headed by Mr. Anbarasu Rajendran, Centre Director and Senior Education Officer with Ministry of Education (Singapore).

The history of UPTLC traces back to 1945 when St George's Tamil Primary School was established and until 1975, it primarily taught Tamil Language to its students. In 1975, St George's Tamil School closed and it started to function as a Tamil Language Centre for students from mainstream schools who do not have Tamil Lessons in their schools. In 1975, the school was renamed as St George's Tamil Language Centre. In 1982, the school moved to Beatty Road and it was re-named as Umar Pulavar Tamil Language Centre. The term "Umar Pulavar" refers to one of the most prominent poets in Tamil Literature. His literary work, 'Seerapuranam', is considered to be one of the most acclaimed works of literature in the Tamil Language.

Please visit www.uptlc.edu.sg for more information.

Tamil Language Council, Singapore

Tamil Language Council Singapore was formed in 2000 under the auspices of the then Ministry of Information, Communications and the Arts (MICA). The objectives of the Council are to promote the awareness and greater use of Tamil language among Indian Singaporeans; to popularise the Tamil Language, particularly among the young; and to work with government, educational institutions, social organisations and individuals to achieve these objectives. This is so that activities are accessible and as many people as possible can participate in such programmes.

Contributors

From UPTLC

Mr. Anbarasu Rajendran is the Project Head of this initiative, alongside National Heritage Board. He is a Senior Education Officer with the Ministry of Education and heads Umar Pulavar Tamil Language Centre. MOE, as its Centre Director.

Anbarasu was awarded the "Most Inspiring Tamil Teacher Award" in 2009 for his outstanding role in Teaching and Learning of Tamil Language. He is a known figure in the Tamil community in Singapore as he was previously the Director for Education Division in SINDA (Singapore Indian Development Association, from - 2009 to 2012). He is presently the Honorary Secretary to the Tamil Language Council which is under the Ministry of Culture, Community and Youth. He is also a member of Tamil Language Learning and Promotion Committee which comes under the purview of the Ministry of Education.

In recognition for his good work, Anbarasu was awarded the "Pingat Kepujian" (Commendation Award) at the Singapore's National Day Awards in 2015.

Ms. Vijayabharathy Veeravarman is a trained teacher who has obtained her professional qualification (Post Graduate Diploma in Education) from National Institute of Education, Nanyang Technological University. She also graduated with a Masters in Arts Degree from University of Madras. India.

She has been teaching in MOE schools, specialising in Junior College Tamil curriculum, for the last 10 years. Apart from teaching, Bharathy is a trained yoga master, script-writer and a translator. She has played a critical part in ensuring the art forms of the artefacts highlighted are authentic and accurate.

மண்பானைகளை ஒன்றன் மேல் ஒன்றாக, கீழே பெரியதிலிருந்து மேலே சிறியது வரை, வைக்கப்பட்ட பானைகளின் தொகுப்பே, அடுக்குப்பானை. இதில் சமையலுக்குத் தேவையான உப்பு, புளி, தானியங்கள் போன்றவற்றைப் பல காலங்களுக்குச் சேமித்து வைப்பர். இம்முறையில் வைக்கப்படும் சமையல் பொருட்கள் பல ஆண்டுகளுக்குக் கெட்டுப்போகாமல் இருக்கும்; பருவ மாற்றத்தால் பாதிப்படையாமல் இருக்கும். மேலும் தேவையில்லாமல் இடத்தை அடைக்காது. பொதுவாக, அறையின் மூலைகளிலோ, கூரைகளிலிருந்து தொங்கவிடப்படும் உறிகளிலோ அடுக்குப்பானைகள் வைக்கப்படும்.

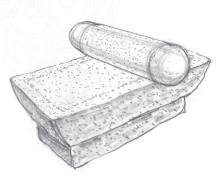
Aduk-kup-paa-nai (Stacked Earthen Pots)

Earthen Pots stacked one on top of the other, based on the size of the biggest in the bottom ascending to the smallest at the top, is known as <code>Aduk-kup-paa-nai</code>. <code>Adukku</code> refers to stacking upwards and <code>Paanai</code> refers to pot in Tamil. These pots serve as storage spaces to contain typical condiments such as salt, tamarind and other grains. It is evident that the spices stored in such pots have a longer shelf-life and these ingredients stay fresh for consumption for a longer period of time. These pots also save storage spaces as some households store these pots in a corner of the kitchen area while some are hung using a rope from the roof to further save space.

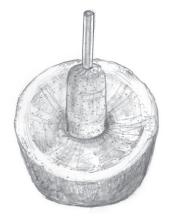
அக்க்குப்பாணை

வாழ்க்கை கவிதை வாசிப்போம் — வானம் அளவு யோசிப்போம்

ഗ്രഹ്മെട്ടൂ

अलेली, किंध्यी

ஆட்டுக்கல், குடிவி

প্রতি - ভিতুর্গ্র

அன்றாடம் சமையலில் பயன்படும் பொருட்களை, நீர் விட்டு விழுதாக அரைப்பதற்குப் பயன்படுத்தக்கூடிய கருவி அம்மியும் குழவியும். கருங்கல்லினால் செய்யப்பட்ட, சமதளமாக அமைந்த ஒரு கருவி, அம்மி. பொருளை அம்மிக்கல்லில் அரைக்கப் பயன்படும், உருளை வடிவில் அமைந்த கருங்கல், குழவி ஆகும்.

Am-mi-KuLa-vi (Grinding Tool)

Am-mi-KuLa-vi are a pair of carved out black limestone utensils used to grind pastes used for cooking. This is equivalent to the current blender used in the modern households. The flat-based stone is known as Ammi while the cylindrical-shaped stone is known as Kulavi. The raw ingredients are placed on the flat surface and water is sprinkled on to the ingredients and the cylindrical stone is used to roll over to turn the raw materials into a paste.

ജ୯୯୫୫% - ക്രയ്

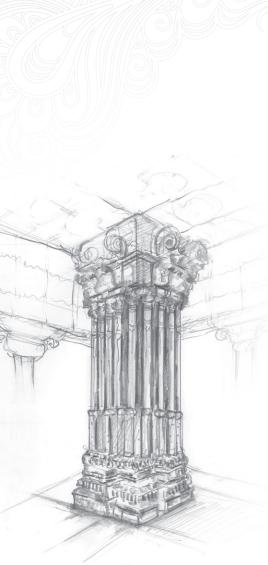
ஆட்டுரல், குடக்கல் என்றும் இது அழைக்கப்படுகிறது. இது ஊறவைத்த தானியங்களை, தண்ணீர் நிறைய ஊற்றி, இட்லி, தோசை, வடை போன்ற உணவுப்பண்டங்களைத் தயாரிக்கப் பயன்படும் மாவை அரைக்க உதவுகிறது. கல்லின் நடுப்பகுதி குழியாக இருக்கும். அதனுள் தானியத்தைப் போட்டு, குழவியைக் கொண்டு கையால் சுழற்றினால், குழியில் இருக்கும் தானியம் அரைபடும்.

Aat-tuk-kal- kuLa-vi (Grinding Tool)

This set of black limestone is used to grind the cooking ingredients into liquid based paste. *Aatukkal* is the base stone which has a deep inward carving in which ingredients such as soaked rice, dhal and other grains are placed. The user turns the *Kulavi*, which is the cylindrical stone, in a circular movement continuously, thus grinding the ingredients into paste within a short time.

கலங்கி நின்று நடந்ததென்ன ஒன்றும் இல்லையே – இடை விடாத முயற்சி என்றும் பொய்த்ததில்லையே!

- พลบกฤษ

இரைத்தாண்

இசைத்துணிகள்

ஆண்டுகளுக்கு 1000 முற்பட்ட, மிகப்படிமை வாய்ந்த பல தென்னிந்தியக் கோவில்களில் காணப்படும் இசைத்தூண்களானது, ஒரு நீளமான பாறையை வெட்டி எடுத்து, அதிலிருந்து ஏழு தனித்தனி சிறிய தூண்களாக வடிக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு இந்த தூண்களையும் சிறிய தட்டினால், "ச ரி க ம ப த நி" என்ற ஏழிசையும் ஒலிக்கின்றது. இது போன்று அமைக்கப்பட்டுள்ள மற்ற பல சிறிய தூண்களில் மிருதங்கம், கடம், போன்ற சலங்கை. ഖ്ഞഞ്ഞ. மணி வெவ்வேறு இசைக்கருவிகளின் இசை இசைக்கின்றது. இந்தத் தூண்களிலிருந்து இசையை எழுப்ப ஒரே ஒரு விரல் மட்டும்தான் தேவை. "Spectral Analysis" என்ற ஆராய்ச்சிப்படி ஒவ்வொரு தூணிலிருந்து வரும் ஒலியும், தன்மைக்கேற்ப ஒவ்வொரு அலைக்கற்றையை உருவாக்குகின்றது. தொழில்நுட்பமும் ஆனால் எந்தத் இல்லாத அந்தக் காலத்தில் இது எப்படி சாத்தியமானது என்பதே ஆச்சரியம்.

Isai - thUN-kaL (Musical Pillars)

Isai - thUN-kaL or Musical Pillars can be found in several revered Southern Indian Hindu Temples, some of which are more than 1,000 years old. The structure of these Musical Pillars is such that one big rock is carved out and from this rock, seven beams are sculpted by very skilled artisans. The skills of these artisans allow the beams to emit seven basic music notes found in the Indian Musical Theory structure. Apart from this beam structure, the other surrounding beams are crafted in a manner whereby if one taps the beams with a finger, the sounds of traditional Indian musical instruments such as Mirudangam, Kadam, Salangai or Bells can be heard. Based on the "Spectral Analysis" research, it is theorized that the sounds created from one beam produce sound waves which forms a unique sound. It is truly amazing to see how this was made possible in an era when technology was still primitive.

சூரியனுக்கு முன் எழுந்து கொள் — சூரியனை ஜெயிப்பாய்! நீ என்பது உடலா உயிரா பெயரா? மூன்றும் இல்லை, செயல்!

- வைரமுத்து

உரல், உலக்கை

影伤加西

290 - 2018608

கல்லால் அல்லது மரத்தால் செய்யப்பட்ட குறுகிய, உயர்ந்த, நடுவில் குழியோடு கூடிய கருவி உரல் ஆகும். உரலில் இட்ட தானியங்களை இடிப்பதற்கு உலக்கை பயன்படுகிறது. இது மரத்தாலான, மெல்லிய உருளை வடிவான நீண்ட தண்டு ஆகும். இது சிறிது ஈரப்பதத்துடன் இருக்கக்கூடிய அரிசி போன்ற தானியங்களை மாவாக்குவதற்கும், காய்ந்த தோலுடன் கூடிய தானியங்களிலிருந்து தோலை நீக்குவதற்கும் பயன்படக்கூடிய சாதனம்.

Ural and U-lak-kai (Grinding Tool)

Ural and *U-lak-kai* are a set of pounding tools used in the past in a traditional South Indian household. *Ural* is the base made of either stone or wood. The Ural has a narrow, hole-like structure to hold the ingredients to be pounded. *U-lak-kai* is a long, cylindrical-shaped wooden pole which is used to pound the ingredients placed in the hole in the base structure. This set of pounding tool is normally used to pound the ingredients into powdery form or at times, to remove the outer layer of dry grains and millets.

திடுகை

இது பயறு, உளுந்து போன்ற முழு தானியங்களை இரண்டு இரண்டாக உடைப்பதற்கும், உலர்ந்த தானியங்களை மாவாக்குவதற்கும் பயன்படுத்தக்கூடிய கருவி. திருகையின் கீழ்ப்பகுதியும் மேற்பகுதியும் ஒன்றன் மீது ஒன்று அடுக்கி வைக்கப்பட்டு, மேற்பகுதியின் துளைக்குள் உடைக்க வேண்டிய தானியத்தைப் போட்டுக் கைப்பிடியினால் சுற்றினால், தானியம் சிறிது சிறிதாக இரண்டு கற்களுக்கும் இடையே சென்று உடைக்கப்பட்டு வெளியேறும்.

Thiru-gai (Grinding Tool)

Thiru-gai is used to split grains into two or to grind dried products into powdery forms. The bottom of the *Thiru-gai* and its top parts are connected and through the hole in the middle, the ingredients will be filled up. The user has to turn the handle and through this, the grains are broken into smaller pieces or ground into powder.

கடுகுபோல் உன் மனம் இருக்கக்கூடாது கடலைப்போல் விரிந்ததாய் இருக்கட்டும்! — புலிமைப்பேல்

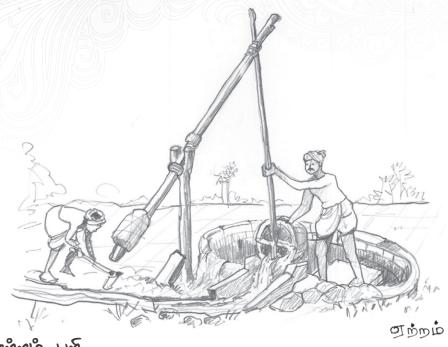
கலப்பை அல்லது ஏர் என்பது நிலத்தைக் கிளறி உழுது, பயிர்செய்வதற்கு ஏற்ற பண்பட்ட நிலமாக மாற்றுவதற்கு உதவும் ஓர் உழவுக் கருவி. மரத்தினால் செய்யப்பட்ட இக்கருவி நுகம், மேழி, கலப்பைக்கயிறு என்னும் பகுதிகளால் ஆனது. ஒரு மனிதனால் இரண்டு இயக்கப்பட்டு, எருதுகளால் இழுத்துச் செல்லக்கூடிய வகையில் அமைக்கப்பட்டது கலப்பை. இது நூற்றாண்டுகளாகத் தமிழகத்தில் உழவர்களால் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. திருவள்ளுவர் "சுழன்றும் ஏர் பின்னது உலகம்" என்று விவசாயத்தைக் குறிக்க, என்னும் சொல்லைப் பயன்படுத்தி உள்ளார்.

Yae-r

Yae-r is an important agricultural equipment used by farmers. This equipment is primarily used to dig up the fertile soil below the surface area. Yae-r has three parts to it and is usually attached to oxen in the paddy fields, with the farmers controlling both oxen and the equipment for ploughing the land. This form of agriculture has been in practice for a long time and references to Yae-r have been mentioned in an ancient Tamil literature text, Thirukkural.

உயர்ந்த இடத்தில் இருக்கும்போது, உலகம் உன்னை மதிக்கும் – உன் நிலைமை கொஞ்சம் இறங்கிவந்தால் நிழலும்கூட மிதிக்கும். - 8000 000 1808 001

ത്നുൻ, പഴി

முன்னோர்கள் வயல்களுக்கு அருகிலிருந்த கிணற்றிலிருந்து செய்தனர். இறைத்தே பயிர் தண்ணீர் கிணற்றிலிருந்து இறைக்க ஏற்றம் பயன்படுத்துவார்கள். ஒரு கிணற்றுக்கு ஒன்று முதல் இரண்டு ஒவ்வொன்றுக்கும் ஏற்றம் இருக்கும். இரண்டு ஓர் ஆள் வீதம் எருதுகள், இரும்பு அல்லது தோலினால் ஆன "பறி" என்று அழைக்கப்படும் பெரிய பையை, வடக்கயிறு விதமான என்று சொல்லப்படும் ஒரு பெரிய கயிறு கட்டி ஏற்று உருளை மூலம் முன்னும் பின்னுமாக எருதுகளை ஓட்டி, தண்ணீர் இறைப்பார்கள். அந்தப்பறிக்கு ஒரு வால் இருக்கும். அதை வால் கயிறு எனப்படும் ஒரு சிறிய கயிற்றால் கட்டியிருப்பார்கள். கிணற்றுக்கு மேல் வந்தவுடன் அந்த வால் வழியாக நீர் வாய்க்காலில் விழுவதற்குத் தோதாக வால் கயிற்றை இழுப்பார்கள். தண்ணீர், வால் வழியாக வாய்க்காலில் விழும்.

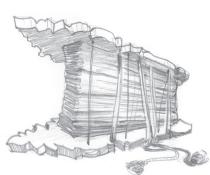
Yaet-ram, pa-Ri

The water source used in paddy fields is primarily from the water wells which are situated around the agricultural lands. *Yaet-ram* is a structure which is usually attached to one or two oxen and when these oxen move back and forth, this structure allows the *pa-Ri* or the water bag which is usually made of either metal or the hide of animals to collect the water from the well and flush it out to the fields. The *Yaet-ram* and *pa-Ri* are connected via ropes.

அச்சங்கள் உனைகண்டு அச்சப்பட, உச்சத்தைத் தொடவேண்டும், முன்னேறு! – நீ பத்தோடு பதினொன்று இல்லையே, பேர்சொல்லும் ஒரு பிள்ளை நீதானே! – நா. டு ஆ ஆ இடும்றி

*മു*തെ ഉഴുപ്പാൾ

பண்டைய காலத்தில் தமிழர்கள் இலக்கியங்களையும் அவணங்களையும் பனைமரத்திலான ஓலைச்சுவடிகளிலேயே எழுதி வைத்தனர். இந்தக் காலக்கட்டத்தில் மற்றும் இன்னும் தாள் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அனைத்துப் பனை ஓலைகளையும் இதற்குப் பயன்படுத்தவும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட முடியாது. ஏற்றவகையில் ളെതെക്കെണ്, எழுதுவதற்கு இரும்பினாலான அதில் தயார்செய்து, கொண்டு வேண்டும். எழுத்தாணியைக் எழுத ஓலை, சரியான பக்குவத்தில் இல்லையென்றால், எழுதும்போது ஓலை கிழிந்துவிடும் நிலை ஏற்படும். இதன் காரணமாகத்தான் எழுத்துகளின் வரிவடிவமும் அக்காலத்தில் பெரும்பாலும் சுழித்தல் அதிகமில்லாமல் இருந்தன. இந்த எழுத்துமுறையைப் பிராமி எழுத்துமுறை என்று அழைப்பார்கள்.

2000 F 5 214

O-laich-chuva-di (Palm Leaf Scriptures)

Prior to the introduction of paper and ink, the ancient practice of documentation or writing history was done on palm leaves. These leaves were the "writing paper" of that time. Not all types of palm leaves were suitable for this purpose and it was critical that the chosen leaves were of certain moisture. Using a sharp needle-like writing instrument, the user inscribed the words onto these leaves. If the leaves were not perfectly moistened, the probability of the leaves being torn was high. The Tamil script of that era is different from the current one as the script had minimal curvy structures to avoid tearing the leaves. The Tamil script of that era is known as Brahmi scripts.

வானைப் புரட்டிப்போடு — புது வாழ்வின் கீதம்பாடு!
— டூ.மேத்தா

क्रिक्की थे थिए क्रिक्का अस्ति आहे

சங்ககால ஆடவர்கள் ஆடிய பந்தாட்டங்களில் குறிப்பிடத்தக்கவை குணில் வட்டு மற்றும் நாவட்டு. வட்டு என்றால் உருண்டையான விளையாட்டுக் கருவி. வட்டு என்னும் பந்து போன்ற குண்டை வைத்துக்கொண்டு சங்ககாலத்தில் விளையாடிய விளையாட்டுகள் இவை.

குணில் என்பது நுனி வளைந்திருக்கும் தடி. குணிலால் அடிக்கப்பட்ட வட்டு குணில் வட்டு. வளைந்த தடியால் உருளும் பந்தை அடித்தனர் என்பதை "உருள்கின்ற மணி வட்டைக் குணில் கொண்டு துரந்ததுபோல்" என்று சிலப்பதிகாரம் கூறுகிறது. இது இக்கால ஹாக்கி விளையாட்டைப் போல் அக்காலத்தில் ஆடப்பட்ட விளையாட்டு.

KuNi-I-vat-tu and Naa-vat-tu are two of the most popular ball games played by men in the Sangam period. Vat-tu refers to a ball-shaped item which was used as a ball in these sports. KuNi-I refers to a stick with a curved head at one end and players use this part of the stick to hit the ball. This game is often linked to the modern game of Hockey.

മുവാ

நாக்கு போன்ற தடியால் வட்டை அடித்த விளையாட்டு நாவட்டு அல்லது வட்டுநா விளையாட்டு. இந்த விளையாட்டில் அரக்கினால் சிவப்புப் புள்ளிகள் வைக்கப்பட்டிருந்த வட்டை அடித்தனர். இக்கால 'கோல்ஃப்' விளையாட்டைப்போன்ற சங்ககால விளையாட்டு, இந்த நாவட்டு விளையாட்டு.

Naa-vat-tu

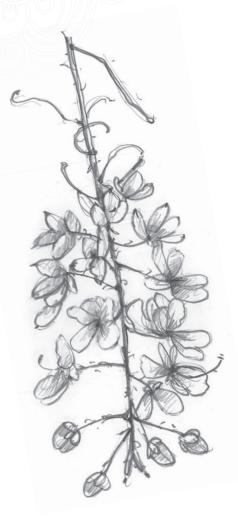
Naa refers to tongue in Tamil and the stick used in Naa-vat-tu has a tongue-like shape at the rear and as like the game of KuNi-l-vat-tu, players use the tongue-shaped end to hit the ball. Red-marked balls were used in this sport. This game is akin to the golf that is played nowadays.

5000 211. B

Broll 6

அடிய நில் நில்

കെറൽ്ഞ്ഗ ഗപ്പെറ്റ്

தமிழில் சங்க இலக்கியம் இன்றைய திரைப்படப் பாடல் வரை பல வகையிலும் பாடப் பெற்றுள்ள ஒரு மலர் மலர். கோடைகாலத்தில் மட்டும் தோரணங்கள் போல் பூத்துக் குலுங்கும் இந்த மலர்கள் கடுமையான வெயிலிலும் பலநாட்கள் உதிராமல் இருப்பது பார்ப்பவரை வாடாமல் ஆச்சரியத்திற்கு உள்ளாக்கும். சரம் தொங்குவதால் சரமாகத் இதனைச் சரக்கொன்றை என்றும் கூறுவார்கள். சரக்கொன்றை இலை, உடல் அரிப்பை நீக்கும்; பூவும் காயும் மரப்பட்டையும் பல மருத்துவக் குணங்கள் கொண்டவை. நாடெங்கும் சிங்கை நிற தங்க கொன்றை மலர்கள் பூத்துக் குலுங்கும் காட்சியை நாம் காண முடியும்.

Kond-rai-ma-lar (Cassia fistula)

The Kond-rai flower has been used metaphorically since the Sangam period. The scientific name of this flower is Cassia fistula commonly known as Golden Shower Tree. Very much an ornamental plant, the flowers can withstand extreme heat and it takes a few days for the flower to wither off. This flower is believed to have medicinal value and is used in Indian homes, to cure skin itchiness. The fruits and even the bark of the tree are believed to have curative properties. This tree can be commonly found in Singapore.

விழிபோல எண்ணி நம்மொழி காக்க வேண்டும் — தவறான பேர்க்கு நேர்வழி காட்ட வேண்டும்

Polog

சிலம்பு என்பது சங்ககாலத் தென்னிந்திய மக்களால் இரண்டு கால்களிலும், ஆண் பெண் இருபாலாராலும் அணியப்பட்ட அணிகலன். அணியம் ஆண்கள் சிலம்புவகைக் கழல் என்றும், பெண்கள் அணியும் வகைப் பொதுவாகச் சிலம்பு என்றும் குறிக்கப்பட்டது. பெரும்பாலும் தங்கத்தால் செய்யப்பட்ட இவ்வணிகலன் வட்ட அல்லது நீள்வட்ட வடிவத்தில் இருக்கும். உட்புறம் குழல் போன்று இதன் மணிகளால் நிரப்பப்பட்டிருக்கும். விலையுயர்ந்த இதனால், நடக்கும்பொழுது இனிய ஒலியை எழுப்பும். நாட்டியப் பெண்கள் ஆடும்பொழுது தாளத்திற்கு ஏற்ப ஒலியெழுப்பக்கூடியது. அணிவிக்கப்படும் சிலம்பின் ஒலி குழந்தைகளுக்கு குழந்தையின் அசைவுகளை உறங்கும்போதும், அறிவிக்கும். விழித்திருக்கும்போதும் தாய்க்கு வெள்ளியிலும் தங்கத்தைத் தவிர்த்து, சிலம்ப செய்யப்பட்டு, அணியப்பட்டன. இதற்கு முக்கியக் காரணம், தங்கம் மற்றும் வெள்ளியில் நகைகளை அணிவதால் ஆயுள் அதிகரிக்கும் என்று ஆயுர்வேதம் சொல்கிறது.

சிலம்பு

Si-lam-bu (Anklet)

During the *Sangam* period, anklets were worn by both men and women on both legs. It is understood that there are finer distinctions for the anklets worn by different genders. The anklet worn by men was known as *Ka-zhal* while the anklet worn by women was known as *Si-lam-bu*. Most of the anklets were made of gold and were either circular or oval-shaped. The inner portions of the anklets were filled with precious stones and this created a soothing music when one moved around. The anklets worn by young children alerted the mothers of their movements. One of the key reasons for wearing anklets made of gold or silver is that it enhances one's longevity as indicated in Ayurveda, the field of Indian traditional medicine.

உன்னால் முடியும் தம்பி தம்பி — அட உனக்குள் இருக்கும் உன்னை நம்பி! **– புலிமை ் தேத்தன்**

ନିண୍ଲା ଭାଙ୍ଗା

திண்ணை

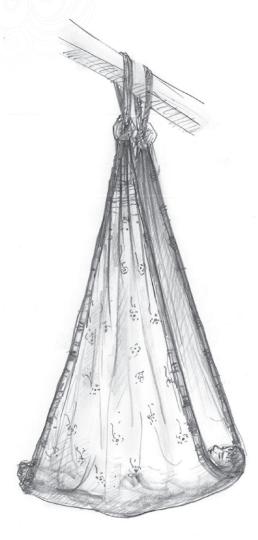
மரபுவழி திண்ணை என்பது வீடுகள் மற்றும் அது போன்ற கட்டிடங்களில், வாயில் கதவுக்கு அருகில் காணப்படுகின்ற மேடை போன்ற அமைப்பாகும். இல்லாத வீடுகள் முக்கு திண்ணை இல்லாத முகம் போன்றது. திண்ணைகள் கலாசாரத்தின் ஆதாரம். நமது மனிதர்கள், உயிரினங்கள் மீது சக தமிழர்களின் மனிதாபிமானத்தை வெளிப்படுத்துவது இந்தத் திண்ணைகள். அமைந்துள்ள சாலைகளை ஒட்டி வீடுகளின் திண்ணைகள், பழங்காலத்தில் தூரப் பயணத்தில் ஈடுபட்டுள்ள வழிப்போக்கர்கள் தங்கிச் செல்வதற்கு இடமாகவும் பயன்பட்டன. பழந் தமிழ் இதற்கான இலக்கியங்களில் சான்றுகளைப் பரவலாகக் காணமுடியும். தெருவில் பொருட்களைக் கூவி தலைச்சுமை வியாபாரிகள், விற்றுவரும் இறக்கி வைத்து திடீர் சுமையை கடை விரிக்கும் இடமாகவும் திண்ணை இருந்தது. ஆரோக்கியத்தை சமூக வளர்க்கக் கூடிய இடம் திண்ணை.

ThiN-Nai (Porch)

ThiN-Nai or Porch is found in homes built with traditional Indian architectural design. The porch in Indian homes is rather different as it has a raised platform for people to sit, rest and use for other domestic purposes. A common remark made among the people is that "a house without a ThiN-Nai, is like a face without a nose". The ThiN-Nai exudes the culture of hospitality and welcome in Indian culture as this part of the house was not limited for use by just the owner of the house or his relatives but to anyone who needs to rest. Long distance travellers and small time traders took rest at ThiN-Nai and in some cases, these traders conducted business at the ThiN-Nai while resting. In summary, ThiN-Nai serves as an excellent platform to enjoy communal togetherness.

இருப்பவர்கள் இதயத்திலே இரக்கம் அதை விதைக்கணும் — இல்லாதவர் வாழ்க்கையிலே இன்பப்பயிர் வளர்க்கணும்.

- ୧୯୦୭୬ ଓ ୧୯୯୬ - ୧୯୯୭ -

क्रान्ति

28

ஆவர

குழந்தைகளைப் சிறு தூளி பாதுகாப்பாகப் படுக்கவைக்கப் பயன்படும் அமைப்ப. தொட்டில் அல்லது தொட்டி அழைக்கப்படுகிறது. பருத்தியால் புடவையை ஒரு ஆன கொக்கியிலோ, மர உத்திரத்திலோ கட்டி தொங்கவிட்டு அதில் குழந்தையைத் தூங்கவைப்பார்கள். குழந்தையைத் தூளியில் தூங்கவைப்பதால் குழந்தைக்குப் பாதுகாப்பான உணர்வு ஏற்படும். குழந்தையின் தலை உருண்டையாகவும், உடல் சரியான வடிவம் பெறுவதற்கும் தூளி பயன்படுகிறது. அதோடு, குழந்தையைக் கட்டிலில் விட்டால், கீழே விழுந்துவிடும் அபாயமும், கீழே தூங்க வைத்தால் எறும்பு போன்ற பூச்சிகள் அண்டும் அபாயமும் இருப்பதால், அந்த அபாயங்களிலிருந்து, குழந்தையைப் பாதுகாக்கவும் தூளியே சிறந்தது.

Thuu-Li

Thuu-Li is akin to the current spring-based baby-cot which is attached to the ceiling of the home. In the traditional setup, the babies or young infants were left to sleep peacefully and safely in these cots, which was made using the mother's saree. The child felt safe as the mother's scent was felt in the saree and it was also believed that Thuu-Li allowed the child to have a proper physical growth. The Thuu-Li was preferred as it minimised the risk of a child falling off a bed, or being bitten by insects if left on the floor.

அவனவன் நெஞ்சிலே ஆயிரம் ஆசைகள் அழுவதும் சிரிப்பதும் ஆசையின் விளைவுகள் ചാര്യ

பஞ்சபூதங்களாக ஐந்து இதழ்கள். அவற்றின் உள்ளே, நடுவில் சிவலிங்கமாக மகரந்தம். அதன் மேல் ஐந்து தலை நாகம் குடை விரித்ததுபோல் பூவின் பாகம் -இவைதான் நாகலிங்க மலரின் சிறப்பு. இந்த மலர் செடிகளில் பூப்பதில்லை. மரத்தின் வேர்ப்பகுதிக்கு அதுவும் மேலேயும், கிளைகள் இருக்கும் பகுதிக்குக் கீழேயும் உள்ள இடைவெளிப் பகுதியில் தனியாகக் கிளை பரப்பி அதில் பூக்கின்றன. நாகலிங்க மரத்தின் மீது கொத்துக் கொத்தாய்ப் பூத்திருக்கும் நாகலிங்கப் பூக்கள் அதிசயமான மருத்துவக் குணத்தைக் கொண்டவை. மென்மையான கவர்ச்சிகரமான பூக்களாக இருந்தாலும், இதன் காயின் அமைப்பு பந்து போல இருந்து, கனிந்து கீழே விழுந்தால், வெடித்து மிகப்பெரிய சத்தத்தை உண்டாக்குவதால் இதனைப் 'பீரங்கிப்பந்து' (Cannon Ball) என்றே வெளிநாட்டினர் அழைக்கின்றனர்.

Naaga-ling-a-ma-lar (Cannon-ball tree)

The Naaga-ling-a-ma-lar is deemed sacred by the Hindus as its physical form represents some elements of Hinduism. The five petals represent the five elements of Nature, which is an important aspect of Hinduism. The nectar of the flower is shaped as a "Linga" or the figurine expression of Lord Shiva. Part of this flower resembles the five headed Serpent in Hinduism known as Adishesha. The flowers do not bloom in a plant structure but strangely, in between the lower structure of a tree and above the roots. Branches grow from the tree and from these branches, the flowers bloom in bunches. It is believed that this flower has medicinal values and was extensively used for treating illnesses.

The other interesting aspect of this tree is that the fruits are shaped like a ball and once ripened, they will wither to the ground, creating a loud noise in the process. The noise is similar to when a cannon ball is fired and thus, this tree is also known as the Cannon-ball tree.

மாற்றம் கொண்டு வா; மனிதனை மேன்மை செய்; உனது ஆற்றலால் உலகை மாற்று; எல்லா உயிர்க்கும் நன்மையாயிரு! — வை நடுத்து

114

மரக்கால்

ug, ഗ്വങ്ങൻ

நெல், பயறு போன்ற தானியங்களை அளப்பதற்குப் பண்டையத் தமிழ் மக்கள் ஏறத்தாழ இருபது வகையான பயன்படுத்தி வந்திருக்கிறார்கள். அளவீடுகளைப் அவற்றுள் சுண்டு, படி, மரக்கால் போன்றவை மிகவும் முக்கியமானவைகளாக இருந்தன. 'படி' என்ற உருளை வடிவிலான அளவுக் கருவியில் நெல்லை நிரப்பினால் அதில் 14,400 நெல்மணிகள் இருந்துள்ளன. அரிசியாக இருந்தால் 38,000 மணிகளும், பயறு என்றால் 14,800-ம், மிளகு என்றால் 12,800-ம் இருந்துள்ளன. இது ஒரு படி என்று அளக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்கு அடுத்ததாக 'மரக்கால்'. எட்டு படிகளைக் கொண்டது ஒரு மரக்கால். அதாவது ஒரு மரக்காலில் நெல்லை நிரப்பும்போது அதில் எட்டுப் படிகளில் அளக்கக் கூடிய நெல் நிரம்பும்.

இந்த அளவைக் கருவிகளை மறந்தும்கூடக் குப்புற கவிழ்த்து வைத்துவிடாமல் நிமிர்ந்த நிலையிலேயே வைப்பார்கள். ஏனெனில் கவிழ்த்து வைப்பது 'முடிந்து விட்டது' என்பதன் அடையாளமாகக் கருதப்பட்டது.

Pa-di, Marak-kaa-l (Traditional Measuring Tool)

To measure the volume of items, the ancient Tamils used about 20 different types of measuring tools and weights which were mainly used to measure the volume of rice or other grains. Sun-du, Pa-di, Marak-kaa-I were some of the types of measuring items used extensively during that time period. Pa-di is a cylindrical shaped item which is filled with grains or other agricultural products. The farmers were able to determine the volume of rice or grains one scoop of Pa-di can hold. Marak-kaa-I is the larger version of the Pa-di in which eight scoops of grains in a Pa-di is equivalent to one scoop of grains in the Marak-kaa-I.

சிந்தித்துப் பார்த்து செய்கையை மாத்து — தவறு சிறிசா இருக்கையில் திருத்திக்கோ; தெரிஞ்சும் தெரியாம நடந்திருத்தா — அது திரும்பவும் வராம பார்த்துக்கோ! — பட்டுக்கோடே கலியாணுக்குறல்

LITIOULLO

5000TLL: 19

UnôULO, 3000LCG

பாம்படம் என்பது காதணி. தண்டட்டி என்றும் இது அறியப்படுகிறது. காதில் உருவாக்கப்படும் பெரிய துளையில் இதை மாட்டி இருப்பர். சிறுவயதிலேயே துளையில் அந்தச் சிறிய காது சுருட்டிவைப்பது, குனுக்கு ഉതെതെയ് எனும் கனமான ஈயக்குண்டைத் தொங்கவிடுவது போன்ற பல முறைகளைக் கையாண்டு சிறிய துளையைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகப் பெரிது படுத்துவர். இந்த முறைக்குக் காது வடித்தல் என்று பெயர். கௌதம புத்தர் கூடக் காது வடித்திருப்பதை அவருடைய சிலைகளில் காணலாம். பாம்படத்தின் வடிவமைப்பு நாகரிகத்திலும் பார்க்க வேறு முடியாத கனசதுரம், முக்கோணம், வளையம் ஒன்று. மற்றும் எதிர் எதிர் பக்கங்களும், கோணங்களும் ஒன்றாக இருக்கும் இணைவகை வடிவங்களும் கொண்ட வடிவயியல் உருவங்களால் (Geometrical Figures) செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இது போன்று வடிவமைக்கப்பட்ட ஓர் அணிகலன் உலகில் வேறு எங்கும் காணப்படவில்லை என்று கூறப்படுகிறது.

Paam-ba-dam, Than-dat-ti

Paam-ba-dam or Than-dat-ti is an ear ornament. This ornament is usually worn in an extended or stretched ear-lobe. The extending or stretching of the ear lobe is done when the girl is very young. Upon piercing the hole, rolled up palm leaves are inserted to make the hole bigger. Sometimes, small but weighted lead nuggets are hung to allow the ear-lobes to be stretched. The women wore various geometrical shapes of Paam-ba-dam or Than-dat-ti. The wearing of Paam-ba-dam or Than-dat-ti is considered exclusive to the Indian culture.

இயற்கையோடு இணைந்தால், உலகம் முழுதும் அழகு. கவலை யாவும் மறந்தால், இந்த வாழ்க்கை முழுதும் அழகு! — நா. (டுத்துக்கு மூர்

്തൽശ്വശ്

தானாகவே இயற்கையில் வளர்ந்து பெருகுகின்ற பனை, முதிர்ச்சியடைவதற்கு 15 ஆண்டுகள் வரை எடுக்கும். எந்த வளைவுகளும் இன்றி, 30 மீட்டர் உயரம் வளரக்கூடியது. கிளைகளும் வரை பனைமரத்தின் கிடையாது. ஆனால், ஒவ்வொரு அங்குலமும் பயன் கொடுக்கக் கூடியது. ஒரு பனை மரம் சுனாமியையும் தாங்கக்கூடிய வலிமை உடையது. பயன்பாட்டுக்கு பனையிலிருந்து நமது நுங்கு, பதநீர், பனங்கிழங்கு, ളെതെல, பனம்பழம், கருப்பட்டி, பனங்கற்கண்டு கிடைக்கின்றன. இவை எனப் பல மருத்துவக் குணம் அத்தனையும் கொண்டவை. நமது தமிழ் எழுத்துகளும் காப்பியங்களும் பனை ஓலையில் தான் எழுதப்பட்டிருந்தன.

Pa-nai- ma-ram (Palm Tree)

Pa-nai- ma-ram or Palm Tree requires little maintenance and grows into a full grown tree in 15 years. These palm trees grow straight with no curved trunks. It does not have branches. Most parts of the palm tree are used extensively in the Tamil culture. The leaves, pulp and juices are used to produce a variety of products including palm sugar which was a household item before the current white sugar became popular.

Prior to the introduction of paper, all Tamil scriptures, literature and all written efforts were written on palm leaves. The leaves were dried and kept at a certain temperature, so that the poets and academics could write literary works on the leaves using a sharp metal writing instrument.

வானத்துல மீன் பிடித்து, ரசிக்கும் வயசுதான்! எல்லாருக்கும் வேணும், அந்தக் குழந்தை மனசுதான்! — மூல்லீ காடிக்கி

young &

சங்ககாலத்திலிருந்து இக்காலப் பெண்கள் வரை மூக்குத்தியை விரும்பாத பெண்கள் இருக்க முடியாது. சென்ற நூற்றாண்டின் முற்பாதிவரை முக்குத்தியோடு, புல்லாக்கு என்ற ஓர் அணிகலனையும் பெண்கள் அணிந்து இது மூக்கின் நுனியில் வந்தனர். துளைகளுக்கிடையிலான இரு நடுச்சுவரில் தொங்கவிடப்படும் ஓர் அணிகலன். முக்கிலிருந்து தொங்கி வாய்க்கு முன் ஆடிக்கொண்டிருக்கும். ஒரு வட்டவடிவிலான தங்க வளையத்தில் முத்து அல்லது கற்கள் பதிக்கப்பட்டிருக்கும். நடனமணிகளுக்கு, நடனம் ஆடும்பொழுது அவர்களுடைய சுவாசத்தைச் சீரமைக்க இந்தப் புல்லாக்கு உதவுகிறது.

Pul-laak-ku (Ornament related to Nose Ring)

From the Sangam Period (3rd century BC to 4th century BC) till now, the admiration for nose rings among Indian ladies was prevalent. The *Pul-laak-ku* was popularly used till the 1st half of the last century. *Pul-laak-ku* is a nose ring which is fastened to the Columella or the thick skin which holds both nostrils together. Some simple *Pul-laak-ku* will have a basic design while elaborate ones will have a small chain hanging downwards to the lips with precious stones fitted on the chain itself. It is believed that apart from being an ornament, *Pul-laak-ku* allows the regulation of breathing by the wearer, especially dancers.

புல்லாக்கு

வானம் வலது கையில், பூமி இடது கையில், வாழ்வே நமது பையில்!

ဖစ္ပိန္မ

மத்து என்பது பெரும்பாலும் தயிரைக் கடைந்து வெண்ணெய் எடுப்பதற்காகப் பயன்படுத்தப்படும் மரத்தாலான ஒரு கருவியாகும். மத்தை முன்னும் திருப்பி, பின்னும் தயிரைக் கடையும்போது, அதிலுள்ள கொழுப்பு நிறைந்த பொருள் வெண்ணெயாக மாறி, தனியே திரண்டு வர, மிகுதியாக இருக்கும் நீர்த்தன்மையான பொருள் மோராகப் பயன்படுகிறது. தயிரைக் கடையப் பயன்படும் மத்து, மேடு பள்ளங்களைக் கொண்டும், வேகவைத்த பருப்பு, கீரை போன்றவற்றைக் கூழாக்கக் கடைவதற்குப் பயன்படும் மத்து உருண்டையாகவும் காணப்படும்.

மத்து

Math-thu

Math-thu is a commonly used kitchen utensil in Indian homes, good for a variety of purposes. One key usage is to churn out butter from yoghurt. This utensil is made of wood and by twirling it repeatedly, the motion causes the fats composition in yoghurt to be formed as butter while the remaining watery form is used as a watered down version of yoghurt which is commonly known as Buttermilk. Apart from using it to churn out butter, Math-thu is also used to mash steamed dhal or leafy vegetables into a fine paste. Math-thu comes in several shapes.

தேசம் வேறல்ல தாயும் வேறல்ல — ஒன்றுதான்! தாயைக் காப்பதும் நாட்டைக் காப்பதும் — ஒன்றுதான்! — **புலிமைப்**டித்த**ன்**

மாப்பாச்சி வாம்மை

ษฎบับาริธิ ดบาษัฒษ

இரண்டு தலைமுறைக்கு முன்னர்வரை மரத்தாலான பொருட்கள்தான் அதிக அளவில் பயன்படுத்தப்பட்டன. அப்படிக் குழந்தைகள் விளையாடும் பொருளாக "மாப்பாச்சி பொம்மைகள்" குழந்தைகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டன. பொதுவாக ஆண் குழந்தைகளைவிடப் பெண் குழந்தைகள்தான் இந்தப் பொம்மைகளை அதிகமாக வைத்து விளையாடுவார்கள். பொம்மைகள் வெறும் விளையாட்டுச் இந்தப் மட்டுமல்லாமல், சாதனங்களாக குழந்தைகளின் ஆரோக்கியத்தைக் காத்திடும் மருத்துவக் குணம் கொண்டதாகவும் இருந்தன. ஏனெனில், இந்தப் பொம்மைகள் செம்மரம் அல்லது மருத்துவக் குணம் கொண்ட ஈட்டி மரத்தால் மட்டுமே செய்யப்பட்டன. கண்களில் நோய் வரும்போது, இந்தப் பொம்மையைக் கல்லில் உரைத்து, அதிலிருந்து பெறப்படும் சாந்தைக் கண்ணில் இட்டால், நோய் குணமாகிவிடும். இந்தப் பொம்மைகள் மூலம் குடும்ப உறவு முறைகளையும் எடுத்துக்கூறினர். குழந்தைகளுக்கு மாப்பாச்சி பொம்மை தமிழர்களின் மரச்சிற்பக்கலைக்கு ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டு.

Marap-paa-chi- bom-mai (Wooden Doll)

Up till two generations ago, the use of wooden raw products was extensively high. One of the items where wood products were mainly used was for the production of toys for children. These toys were mostly favoured among girls than boys. These wooden toys, apart from being a play tool, had medicinal components embedded in them as specific woods were used in the production. Sandalwood or wood from *Eeti* tree were some examples of wood types used. For instance, if a child had sore eyes, the toy was rubbed against a rock and the resulting wood paste was applied on the outer skin of the eyes to cure. These toys were also used to enhance the social cohesiveness of the family, as parents educated their children on family values by using the toys as reference items.

பிறந்தோம் என்பதே முகவுரையாம் – பேசினோம் என்பதே தாய்மொழியாம்!

ფეგი

நெற்களத்தில் முறத்தைக்கொண்டு நெல்லை ஒரு தமிழ்ப் பெண்மணி தூற்றிக்கொண்டிருந்த பொழுது, புலி ஒன்று தாக்க வந்ததாகவும், அந்த மங்கை புலிக்கு அஞ்சாமல் முறத்தைக் கொண்டே அதை விரட்டியதாகவும் ஒரு கதை வழக்கத்தில் உள்ளது. தமிழ்ப் பெண்களின் வீரத்திற்கு எடுத்துக்காட்டாக இக்கதையைக் கூறுவர்

Mu-Ra-m

Mu-Ra-m is also known as Su-la-gu and this is used to separate the husk and tiny stones in grains. Using the Mu-Ra-m, the husk and tiny stones and other waste items found in grains are sieved out. Mu-Ra-m is weaved using the bark of the bamboo plant. The abstract shape of Mu-Ra-m is triangular. It takes a lot of practice and skills in processing the grains from the other excess items. The person using the Mu-Ra-m usually puts a handful of grains onto the Mu-Ra-m, gently taps the Mu-Ra-m on the sides, and flips the grains on the air, catching them back with the Mu-Ra-m and this process is repeated. During this process, the grains are separated from the husk and other inedible parts of the grain.

A prominent story in Tamil narrates how a woman working in the paddy field used a Mu-Ra-m to chase off a ferocious tiger. The story is often told to accentuate the bravery of the Indian women.

(fpmLD

அண்டம் யாவும் வெல்லும் நாள்வரை, ரெண்டு கண்களும் தூங்காவனம்!

- കശരിമ്പുന്ദത്

MILIE

ยู๊กพ

யாழ் பண்டைய என்பகு இசைக்கருவிகளில் சிறப்பு மிகச் ஆகும். யாம் என்பதற்கு வாய்ந்தது நரம்புகளால் என்று பொருள். நரம்புக்கருவியாகிய யாழே, தமிழர் வாசித்த முதல் இசைக்கருவி. நரம்புக்கருவிகளின் வளர்ச்சிக்குக் காரணமான ஆதி கருவி யாழ். இக்கருவி <u>முற்றிலு</u>மாக இன்று மறைந்து, அதன் வழிவந்த வீணை நரம்பிசைக் கருவிகளில் முதன்மையிடம் வகிக்கிறது. யாழ் கருவியானது சிறப்பாகப் பலாமரத்திலும், கருங்காலி மரத்திலும் செய்யப்பட்டுள்ளது. கருங்காலி மரத்தால் செய்யப்பட்ட கரிய நிறமுடைய யாழ் கருங்கோட்டுச் சீறியாழ்; பலாமரத்தில் செய்யப்பட்ட சிவந்த நிறமுடைய யாழ் செங்கோட்டு யாழ். இன்றைய வீணையும் செய்யப்படுவதாலேயே பலாமாக்கில் சிவந்து காணப்படுகிறது.

Yaa-zh

According to ancient Tamil cultural history, the *Yaa-zh* or a string based instrument has played a prominent role in the culture, tradition and heritage of the Tamil culture. Sadly this string instrument is no longer in use today. One reason for its disappearance is that it was a heavy instrument. Later, the *Veena* and *Violin* replaced the *Yaa-zh*. There were many varieties of the *Yaa-zh* in use and some notable ones were *Sakoda Yaa-zh*, *Senkottu Yaa-zh*, *Makara Yaa-zh*, *Peeri Yaa-zh*, *Athi Yaa-zh* and *Ariya Yaa-zh*.

Each Yaa-zh had a number of strings. The total number of strings for Sakoda Yaa-zh was about 14. Senkottu Yaa-zh had 17 strings. Peeri Yaa-zh had three varieties of strings. The strings were divided according to their thickness. Each string had only one particular pitch. Makara Yaa-zh was often referred to in literature as Makara Veena. It has its origins from Greece and was later introduced to the East. The shape of the Makara Yaa-zh is that of a fish. Numerous ancient South Indian temple pillars depict the Yaa-zh instrument.

In layman's terms, the Yaa-zh instrument is somewhat known as an Indian version of the Harp.

நீயே உனக்கு என்றும் நிகரானவன்! — **கணீ[ண[தூசனீ**

0

WHOTE

พกศ

யாளி என்பது தென்னிந்தியக் கோவில் சிற்பங்களில் மட்டும் காணப்படும் ஒரு விசித்திரமான, தொன்ம உயிரினச் சிங்கத்தையும் சிற்பமாகும். யானையையும் விட மிகவும் வலிமையானது என நம்பப்படுகிறது. நூற்றுக்கணக்கான பழமையான தென்னிந்தியக் கோவில்களில் எல்லாம் இரண்டு கால்களில் நிற்கும் முப்பரிமாண யாளியின் (**少**(ழ உயர அந்த யாளி சிலையின் சிலையையும், முழங்காலுக்குக் கீழே யானை நிற்கும் சிலையையும் ஆயிரக்கணக்கில் வடித்து இருக்கிறார்கள். உலகில் வேறு எந்த விலங்குகளுக்கும் இந்த எண்ணிக்கையில் முழு உருவ, முப்பரிமாண சிலைகள் கிடையாது. யாளி சிற்பங்களின் வாயில் முட்டை வடிவில் ஒரு கல் உருண்டை இருக்கும். அதனைக் கையை விட்டுச் சுழற்றலாம்; ஆனால் வெளியே தமிழர்களின் எடுக்க முடியாது. இது சிற்பக்கலையின் சிறப்பைக் காட்டுவதாக உள்ளது.

Yaa-Li

Yaa-Li is a mythological creature seen uniquely and commonly in South Indian temple architecture. It is believed that this creature is more powerful than an elephant or a lion. A full three-dimensional sculpture of this two legged creature is seen with an accompanied extension of an elephant standing on its knee in hundreds of South Indian Hindu Temples. It is believed that no other creature has been featured in these vast numbers in any parts of the world. The sculpture of Yaa-Li is often seen with an egg-shaped circular stone in its mouth which can be rotated by hand but unable to be taken out. This feature exhibits the prowess of the sculptural skills of the Indian sculptors.

பள்ளத்தில் ஒரு யானை வீழ்ந்தாலும், அதன் உள்ளத்தை வீழ்த்திட முடியாது! – வைரமுத்து

ചെഷ്

வளரி என்பது இழைக்கப்பட்ட மரத்தில் செய்யப்படும், சில சமயங்களில் இரும்பினால் செய்யப்படும் பிரை வடிவிலான சிறு ஆயுதம். இதன் ஒரு முனைப்பகுதி மற்றொரு முனைப்பகுதியை விடக் கனமாகவும் தடிமனாகவும் இருக்கும். இது பூமராங் வகை ஆயுத வடிவமைப்பைக் கொண்டது. இதை எறிவதில் பயிற்சி உள்ளவர்கள் இதன் முனையைக் கையில் இலேசான பிடித்து, தோளுக்கு உயரே சுழற்றி விசையுடன் இலக்கை நோக்கி வீசி திறமையுமிக்க எறிவார்கள். ஆற்றலும் தூரம் ஒருவரால் 300 வரை வீச தவறாமல் முடியும். வளரி பண்டையத் தமிழகப் போர்முறைகளில் போர்க்கருவியாகவும், வேட்டையின் போதும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. வளரி 1600 வருடங்களுக்கு முன்பே தமிழகத்தில் போர்க்கருவியாகப் பயன்படுத்தியதற்கான வரலாற்று ஆதாரங்கள் கிடைத்துள்ளன.

VaLa-ri

VaLa-ri is a medieval weapon primarily carved out of wood and occasionally, made with metal and shaped in a crescent form. Its sharpened edge is heavier and thicker than the other part of this weapon. VaLa-ri has close resemblance to the boomerang and the manner of handling VaLa-ri is similar to that of one. The user holds the edge of VaLa-ri and brings it above the shoulder and releases it towards the target. It is known that a skilled person can launch the VaLa-ri from a distance of 300 feet and knock down a target. VaLa-ri was one of the many ancient weapons used in war and it was also used actively for hunting purposes. Evidence has shown that VaLa-ri was used as far back as 1,600 years ago in Tamil Nadu.

முற்றுப்புள்ளி அருகில் நீயும், மீண்டும் சின்னப்புள்ளிகள் வைத்தால், முடிவு என்பதும் ஆரம்பமே!

കാഗത്യകാഗത്യ

www tamil.org.sg

Tamil Language Council Singapore

TLF2016 தமிழைநேசிப்போம்

Scan for Information

